

[Nordqvist.]

for at stifte økonomiske forpligtelser ud over det, jeg her har anført, og det er vel også rigtigt, at behovet i nogen grad hænger sammen med indgåelse af ægteskab.

Det er også værd at understrege, at hele myndighedslovgivningen tilsigter at beskytte de unge, og selv om lovgivningen bygger på visse gennemsnitsbetragtninger, må de, der ønsker en lavere myndighedsalder end den, der er foreslået på 20 år, betænke, at de helt unge uden erfaring og viden, uden begreb om nutidens komplicerede og indviklede kontraktformularer i mange tilfælde vil være et let bytte for mere eller mindre smarte medkontrahenter. Her hjælper i hvert fald indtil videre ingen kære mor, når først navnet er prentet på en slutseddel.

Der er rimelig grund til at antage, at unge i dag på baggrund af nutidens mere avancerede undervisning har reel mulighed for at opnå økonomisk modenhed tidligere end min generation, men fremfor at gå til yderligheder vil jeg anbefale folketinget at tilslutte sig regeringens forslag, og lad os så se, hvilke erfaringer vi gør.

I bilag 1 til lovforslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser om 21 års aldersgrænser opregnes en del lovbestemmelser med en aldersgrænse på 21 år, som ministeren ikke foreslår ændret, formentlig fordi disse bestemmelser ikke antages at have nogen nødvendig sammenhæng med begrebet myndighed. Det kan måske diskuteres, om ministeren her har ramt rigtigt, men dette må vi debattere i udvalget.

Med dette beskedne forbehold skal jeg tilsige det radikale venstres støtte til de fremsatte lovforslag.

Poul Dam: Problemet om myndighedsalder har jo to sider, dels den juridiske, at der altså ved en myndighedsalder på 21 år, eller som foreslået 20 år, er skabt en beskyttelse af de unge mod at forpligte sig i visse situationer. Dette element, beskyttelseselementet, bliver ofte glemt, og det forekommer mig, som også den radikale ordfører understregede, at det er vigtigt at lægge vægt på dette beskyttelsesformål. Adskillige mellem 18 og 20 eller 21 år er utvivlsomt i en sådan situation, at visse af de forpligtelser, de kunne tænkes at indgå, og som ville forpligte dem langt ud over det 21. år, er noget, som

de slet ikke kan overskue i tilstrækkelig grad.

Den anden side er jo den mere populære opfattelse af myndighedsalderen, nemlig at man, indtil man har opnået disse 21 eller efter forslaget 20 år, så at sige ingen personlig selvstændighed har. Det er jo slet ikke tilfældet. Der er jo tværtimod tale om en forøget handlemulighed, også en forøget mulighed for at forpligte sig inden for visse grænser, som går gradvis fra det 15. år op til opnåelsen af den fulde myndighed, og dér tror jeg nok at det for en forstandig diskussion ville være nødvendigt, om man mere prøvede at betragte de mange forskellige typiske situationer, der kan optræde, og prøvede at se, hvad der er rimeligt i hver enkelt af dem.

Det er jo i dag kun teori, at man, hvis man ikke er fyldt 21, ikke skulle kunne købe en større ting på afbetaling. I praksis købes sådanne ting på afbetaling. Der kan være vanskelighed ved for sælgeren at få sin ret, men i de allerfleste tilfælde er det jo sådan, at købet bliver effektueret, afdragene forfalder og det hele går i orden på fuldkommen normal måde, bl. a. fordi der i masser af disse tilfælde må forventes at være tale om et stiltiende samtykke fra den pågældendes værge. Det er kun i sjældne tilfælde, når et ungt menneske er ualmindelig vågen over for myndighedsalderproblemerne, at man kommer ud for det højest ejendommelige, som jeg har været ude for, nemlig at en 20½-årig højskoleelev pludselig rejste, idet han fortalte, at hans underskrift ikke var bindende, da han ikke var 21 år. Det var noget chokerende. Men han havde i hvert fald haft nytte af sin juridiske undervisning. Jeg håber, han også får den til praktisering af juraen nødvendige fornuft på et senere tidspunkt.

Jeg tror, det er nødvendigt at se varieret på disse mange ting. Jeg tror, det er nødvendigt, at man understreger betydningen af den gradvise modenhed og den gradvise myndighed på mange områder, og det får mig til at sætte et spørgsmålstejn ved lovforslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser, hvor man i en række tilfælde erstatter 21 års aldersgrænsen med en 20 års aldersgrænse. Jeg tror, det er nødvendigt at gennemgå dette meget nøje og finde ud af, om det virkelig er rimeligt alle steder at ændre til 20 år. Det kunne være, at man